

PASTORALĂ LA PRAZNICUL ÎNVIERII DOMNULUI 2003

† NICOLAE

din mila lui Dumnezeu

Arhiepiscop al Arhiepiscopiei Ortodoxe Române în America și Canada

*Iubitului cler și dreptmăritorilor creștini,
pace și bucurie sfântă de la Hristos Domnul,
iar de la noi arhierească binecuvântare.*

**Prea Cucernici Părinți,
Iubiți Credincioși,**

Hristos a înviat!

Dumnezeu a îngăduit să prăznuim împreună, după 9 luni de la hirotonia și instalarea mea ca Arhiepiscop, sărbătoarea Învierii Domnului. Această mare zi este numită, în cântările Bisericii, „praznic al praznicelor și sărbătoare a sărbătorilor”. Cuvântul nostru are rostul de a tâlcui de ce Biserica împodobește această zi cu atâtea superlative.

Profunda semnificație a acestei mari sărbători ne-o dezvăluie troparul Învierii. Dar am remarcat oare că nu ne este permis să cântăm acest tropar oricum? Slava de la Laudele intonate la Utrenia Învierii ne vorbește despre această imposibilitate:

„Ziua Învierii! Și să ne luminăm cu prăznuirea,
Și unul pe altul să ne îmbrățișăm.
Să zicem: fraților; și celor ce ne urăsc pe noi;
Să iertăm toate pentru Înviere.
Și așa să strigăm: Hristos a înviat din morți,
Cu moartea pe moarte călcând,
Și celor din morminte viață dăruindu-le.”

Ce ne poate determina „să iertăm toate pentru Înviere” în mod spontan și să-i considerăm pe toți semenii noștri *frați*? Fără îndoială, credința că Hristos a înviat.

Conform relatării Sf. Evanghelii, nu există martori ai momentului Învierii. Învierea Mântuitorului a fost un eveniment tainic, o lucrare ascunsă a lui Dumnezeu. Dar există martori care l-au văzut pe Mântuitorul înviat și au transmis ceea ce au văzut: „Și fiind seară, în ziua aceea, întâia a săptămânii, și ușile fiind încuiate, unde erau adunați ucenicii de frica iudeilor, a venit Iisus și a stat în mijloc și le-a zis: Pace vouă! Și zicând acestea, le-a arătat mâinile și coasta Sa. Deci s-au bucurat ucenicii văzând pe Domnul” (Ioan 20, 19-20). Credința noastră în Învierea Mântuitorului se referă, în primul rând, la a crede în mărturia acestor persoane. Este credința care ne face fii ai Bisericii lui Hristos, este poarta prin care intrăm pe drumul deschis de Hristos. Odată intrați, fiecare dintre noi putem experimenta, în baza acestei credințe, dar și a strădaniilor noastre, ceea ce ne-a dăruit Hristos prin Moarte și Înviere, anume filiația divină. De acest lucru ne încredințează Sf. Evanghelist Ioan: „celor câți l-au primit (pe Hristos), care cred în numele Lui, le-a dat putere ca să se facă fii ai lui Dumnezeu, care nu din sânge, nici din poftă trupească, nici din poftă bărbătească, ci de la Dumnezeu s-au născut” (Ioan 1, 12-13). Credința „din auzite” în Învierea Mântuitorului ne face disponibili să primim puterea de a deveni fii ai lui Dumnezeu. Ceea ce înseamnă că

această credință lucrează în noi. Lucrează trecerea de la starea de robi ai păcatului la cea de fii ai luminii, lucrează renașterea noastră pentru Împărăția lui Dumnezeu pe care o putem pregusta încă din această viață, lucrează, așadar, biruința morții în noi, înțelegerea ca o separare de Dumnezeu și învierea noastră pentru o viață împlinită pentru că este trăită în iubirea lui Dumnezeu.

Cântând troparul Învierii exprimăm de fapt bucuria că și noi suntem părtași la Învierea Mântuitorului. Această bucurie este completată de nădejdea că și noi vom învia: „Dar acum Hristos a înviat din morți, fiind începătură a învierii celor adormiți. Că de vreme ce printr-un om a venit moartea, tot printr-un om și învierea morților. Căci precum în Adam toți mor, așa și în Hristos toți vor învia” (I Cor. 15, 20-22). Trăim ca și creștini noua viață în Hristos și credem că vom învia ca și Hristos. Acestea sunt temeiurile pentru care în Ziua Învierii se cuvine „să ne luminăm cu prăznuirea” și bucuria Învierii să ne transforme pe toți în frați. Credința că Hristos a înviat și că și noi vom învia ne va face să ne situăm altfel în această lume. Această credință transformă indiferența sau ura cu care îi privim pe semenii în dragoste frățească pentru că Hristos a înviat pentru fiecare dintre noi. Și această credință este puterea care va schimba lumea dacă vom avea curajul să o răspândim. În această lume a dezbinării și a războiului, creștinii pot aduce pacea prin privirea curată, prin fapta cea bună, prin îngăduința către toți, căci pentru toți a înviat Hristos. Credința în Înviere lucrează în noi schimbarea și această schimbare ne face vrednici să cântăm după cuviință troparul Învierii.

Iubiți credincioși,

În cele câteva luni trecute de la praznicul Nașterii Domnului am continuat să vizitez parohiile noastre și să constat aceeași bună așezare a celor mai vechi și aceeași râvnă pentru a clădi o parohie în cazul celor mai noi. Dumnezeu a îngăduit să ajung la parohiile noastre de pe coasta de vest, cele din Vancouver și cele din California, ca și la cele câteva parohii nevizitate de pe coasta de est. Am fost impresionat de seriozitatea preoților, de dorința puternică a credincioșilor de a se afla în biserică și de a contribui la bunăstarea ei, de preocuparea pentru copiii și tinerii noștri care vor fi mâine credincioșii de nădejde ai parohiei. Toate acestea m-au bucurat și mi-au reamintit responsabilitatea, deloc ușoară, pe care o avem cu toții, slujitori ai altarului și credincioși, pentru viitorul parohiilor și al Arhiepiscopiei noastre.

Ceea ce înainte de praznicul Crăciunului era numai o hotărâre, mutarea centrului eparhial la Chicago, s-a împlinit în aceste ultime luni. Am pornit să clădim o nouă parohie și să concentrăm activitățile Arhiepiscopiei noastre în sediul provizoriu de la Chicago. Trebuie să amintesc larga înțelegere și generosul sprijin al preoților și credincioșilor noștri pentru acest proiect și să-l rog pe Bunul Dumnezeu să le răsplătească darul. Această lucrare trebuie continuată și avem mare nădejde că Dumnezeu va binecuvânta noua noastră misiune și vom avea, la momentul potrivit, un nou centru eparhial în orașul Chicago.

Îl rog pe Dumnezeu ca în această sfântă zi să vă dăruiască sănătate, pace, bucurii, spor în tot lucrul bun în slujba lui Dumnezeu și a semenilor. Lumina Învierii ce a răsărit din mormântul gol să vă lumineze sufletele și căile acestei vieți.

Vă îmbrățișez frățește în Hristos Domnul Cel Înviat și vă urez Sărbători fericite!

Hristos a înviat!

Al vostru frate întru rugăciune către Dumnezeu,

† NICOLAE

Chicago,

Praznicul Învierii Domnului, 2003